

Med Hensyn til § 2 skal jeg sige, at den indeholder et betydeligt Fremskridt, idet den bestemmer, at de indførte Dyr straks skulle føres til Karantænestalde og der underkastes Tuberkulinprøve. Men naar det saa foreslaas, at de Dyr, om hvilke det er konstateret, at de have reageret, alligevel kunne indføres, selv om det skal være under Afsondring, tror jeg, at man der ikke er gaaet vidt nok. Skal man virkelig alvorlig bekæmpe denne Sygdom, maa man have *hele* Forholdsregler, det er ikke nok at gaa til halve. Det viser sig, at andre ikke sky tilbage for at tage Skridtet helt ud, men sige, at ethvert indført Dyr, der viser sig at være smittebefængt, skal nedslagnes inden en vis Frist og maa ikke føres fra Karantænestaldene andetsteds hen end til Slagtehusene. Jeg skulde ønske, at det kunde gøres her i Landet, for det viser sig, som sagt, at man i andre Lande gør det samme, og det vides jo, at vi, som ere aabne for Smittefare fra forskellige Sider, Gang efter Gang erklæres for smittefarlige paa Grund af enkeltvis Optræden af denne Sygdom. Jeg skal henvise til, at vi for flere Aar siden havde nogle enkelte Tilfælde af Mund- og Klovesyge dels paa Sjælland, dels paa Lolland-Falster, og at vi endnu i dette Øjeblik aarevis efter ere afspærrede af denne Grund fra Tyskland. Endnu i disse Dage er Sjælland blevet erklæret for smittet af Snive, fordi der fra Rusland er blevet indført en Hest, som paa Landbohøjskolen blev nedslaaet som lidende af Snive, medens vi ikke have Snive. Er det derfor ikke nødvendigt for os, for at vi kunne opretholde vor Stilling med Hensyn til Eksport af vort Kvæg, at tage strengere Repræssalier med Hensyn til Indførsel af syge Dyr, end her er foreslaaet? Det skulde glæde mig, om det kunde lykkes, og om man overhovedet vil gaa til en Lov, der indførte Karantæne for alle her i Landet indførte Husdyr, idet vi lide for stærkt ved, at naar der indføres et smittet Dyr, erklære Nabolande os straks for smittede. Jeg ønsker derfor, at Lovforslaget vil gaa saa vidt, at man kunde bringe det dertil, at de Dyr, der viste sig at reagere for Tuberkulinprøven, ikke førtes videre, men bringes til Slagtehuset. Man vil sige, at det vilde være et stort Tab, der derved tilføjedes vore Importører af saadant Kvæg; ja, jeg indrømmer, at der kan opstaa saadant Tab, men det er for intet at regne i Sammenligning med den store landøkonomiske Fordel, at vort Land efterhaanden blev anset for smittefrit af vore Naboer. Derved vilde der op-

staa langt bedre Forhold for vor Eksport. — Af samme Grund kan jeg med Hensyn til § 3 ikke gaa med til Forslaget om, at Dyr, der indføres til Slagtning, kunne fritages for Tuberkulinprøven, naar de slagtes mindst 10 Dage efter Ankomsten her til Landet. Jeg indrømmer, at en Frist af 3 Dage, som var foreslaaet i det forrige Forslag, var en rigelig kort Tid, men jeg skulde formode, at der maaske kan være Tale om en kortere Frist end 10 Dage.

I § 5 er der her optaget en ganske ny Bestemmelse, som vi ikke have haft tidligere i den tilsvarende Lov. Jeg hilser Forslaget derom med stor Glæde, da det hører til de Bestemmelser, der allermest ville bidrage til Bekæmpelse af Tuberkulosen. Yversyge er den smittefarligste Form for denne Sygdoms Optræden, og ganske vist staar der i Lov af 14de April 1893 om Foranstaltninger mod smitsomme Sygdomme hos Husdyrene, at der ikke maa sælges Mælk af yversyge Dyr, men det kan meget let unddrage sig Kontrol, og det vil derfor vist være ganske overordentlig heldigt, om denne Paragraf, hvorefter Køer, der ere angrebne af Tuberkulose i Yveret, skulle dræbes ved offentlig Foranstaltning, kan blive ført ud i Livet. Ligeledes kan jeg fuldstændig slutte mig til den foreslaaede Bestemmelse om den Erstatning, der skal gives til Ejeren. Det er vistnok fuldstændig rigtigt, at han ikke faar større Erstatning, end der her er foreslaaet, og naar han betrygges ved, at Dyrslægen, inden et saadant Dyr nedslægtes, skal have en mikroskopisk Undersøgelse fra Forsøgslaboratoriet, som erklærer Mælken for smittefarlig, tror jeg ikke, der kan være Tale om Misbrug af Bestemmelsen om Nedslagtning, og jeg tror, at den Erstatning, som Staten derved vil komme til at udrede, bliver et ret ubetydeligt Beløb.

§ 6 fremtræder i Aar i en lidt forandret, men ganske vist betydelig forbedret Skikkelse, idet Slutningen i Fjor lød paa, at der skulde være betryggende Sikkerhed for, at Mælken anvendtes som Ostemælk, medens det i Aar er forandret til, at der maa have betryggende Sikkerhed for, at den udleverede Mælk eller Kernemælk ikke anvendes til Kreaturføde. Det er en meget betydelig Forandring, som gør, at jeg lettere i Aar end i Fjor kan slutte mig til Lovforslaget. Men ganske vist forekommer det mig, at man lægger et ret betydeligt Baand paa Salg af Mælk og Kernemælk fra Andels- og Fællesmejerier, thi hvis der skal gives Dispensation fra Pligten til at